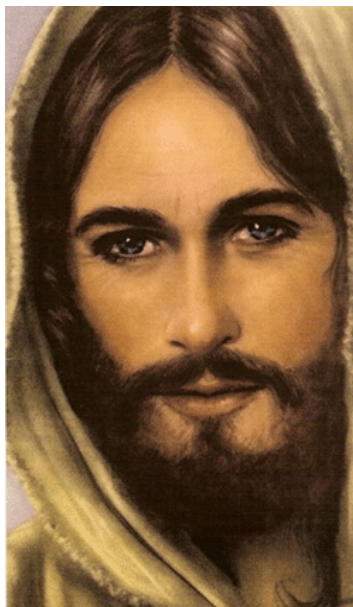

SVATÁ MŠE S MARIÍ A JEŽÍŠEM...†

†

ÚRYVKY ZE ZÁPISKŮ BOLÍVIJSKÉ STIGMATIZOVANÉ MYSTIČKY
CATALINY RIVAS

†

Když jsem vstoupila do kostela, arcibiskup a kněží vycházeli ze sakristie. Matka Boží mi řekla:

„Dnes je den, kdy se ti dostane požehnání. Chci, aby jsi se dobře soustředila, aby jsi se o to, co prožiješ, mohla podělit s celým lidstvem.“

První věcí, které jsem si všimla, byl sbor krásných hlasů, které zpívali z dálky. Chvillemi se hudba přibližovala a potom vzdalovala jako šum povětří. Arcibiskup zahájil svatou mši a když přišel k úkonu kajícího, Marie mi řekla:

„Pros Pána z hloubi duše, aby ti odpustil hříchy, kterými jsi Ho urazila. Tak se budeš moci důstojně účastnit na velkém privilegiu, jakým je svatá mše.“

Pomyslela jsem si: „Jsem přeci v svaté milosti, včera jsem se zpovídala.“ Matka Boží odpověděla:

„Myslíš si, že jsi od včerejška Pána v ničem neurazila? Dovol, abych ti připomenula několik věcí (...). A ty říkáš, že jsi Boha nezranila? Přišla jsi na poslední chvíli, když už celebrující vcházel a chceš se zúčastnit svaté mše bez předcházející přípravy ...“

Proč všichni přicházíte na poslední chvíli? Máte přijít brzy, modlit se, aby vám Pán seslal Ducha Svatého, aby vás obdařil pokojem a očistil vás od ducha tohto světa, od vašich nepokojů, problémů a roztržitostí. On vás uschopní, abyste mohli prožívat tyto, tak svaté okamžiky. To je přeci ten největší zázrak. Přišli jste prožít okamžik, kdy vám nejvyšší Bůh dává svůj největší dar a vy si ho neumíte vážít.“

Když zaznělo Sláva na výsostech Bohu, Matka Boží řekla:

„Veleb a blahoslav z celé své lásky Nejsvětější Trojici a uznej, že jsi jedním z jejího stvoření.“

Začala bohoslužba slova a Marie mi poručila, abych opakovala po ní:

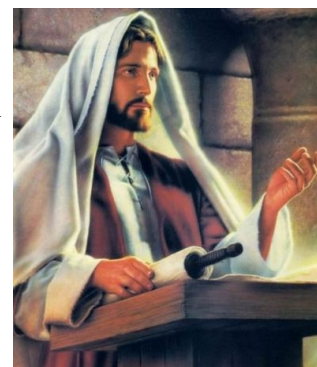
„Pane, dnes chci naslouchat Tvému slovu a přinášet hojné ovoce. Prosím, aby Tvůj Duch očistil mé srdce, aby v něm Tvé slovo vzrůstalo a rozvíjelo se.“

Potom nejsvětější Panna řekla:

„Chci, aby jsi rozjímal o čtení i homílii. Pamatuj si, že to, co hovoří Písmo se nevarcí, dokud nevydá plody. Pokud budeš soustředěně naslouchat, část z toho, co uslyšíš, v tobě zůstane. Musíš se snažit, aby jsi si celý den připomínala ta slova, která na tebe zapůsobila. Někdy to můžou být dva verše, jindy čtení celého evangelia a někdy jen jediné slovo. Vychutnávej ho během dne a stane se částí tebe. Život se změní pokud dovolíme, aby Boží slovo přeměnilo naši osobnost.“

Při obětování Matka Boží řekla:

„Modli se takto: Pane, obětuji se ti taková, jaká jsem, všechno, co mám a co mohu, všechno vkládám do Tvých rukou. Všemohoucí Bože, pro zásluhy Tvého Syna, proměň mě. Prosím za svoji rodinu, za všechny lidi, kteří bojují proti nám, za ty, kteří se svěřili do mých modliteb.“

Najednou začaly z lavic vstávat postavy, které jsem předtím neviděla. Vypadalo to, jakoby se z nejbližšího sousedství z každé osoby v katedrále povstala jiná osoba a hned se chrám zaplnil mladými krásnými lidmi. Byli oblečeni do běloskvoucích se šatů. Všichni šli do hlavní lodi a pak směrem k hlavnímu oltáři. Matka Boží řekla:

„Podívej se, to jsou andělé strážní každý z těch osob, kteří jsou v kostele. Tvůj anděl strážný odnáší tvé dary a tvoje prosby před Pánův oltář.“

Část z nich nesla jakoby zalou misku s něčím, co zářilo čistým zlatým světlem. Nejsvětější Panna mi řekla:

„...To jsou andělé těch, kteří obětují sv. mši na mnoho úmyslů a kteří jsou si vědomi, co to znamená slavit svatou mši. Oni mají Pánu co dát. Obětuj v tomto okamžiku Pánu sama sebe. Daruj mu své bolesti, naděje, smutky, radosti a prosby. Pamatuj, že svatá mše má nekonečnou cenu. Proto buď štedrá v obětování i v prosbách.“

Za prvními anděly šli ti, kteří měli ruce prázdné.

„...To jsou andělé těch, kteří jsou zde přítomni, ale nikdy nic neobětují. Nemají zájem na prožívání každého okamžiku svaté mše a nemají dar, který by chtěli přinést k oltáři.“

Na konci průvodu byli andělé, kteří byli velmi smutní, měli ruce sepnuté k modlitbě, ale sklopený zrak.

„...To jsou andělé strážní těch, kteří přišli jen z povinnosti, bez touhy účastnit se svaté mše. Andělé jsou smutní, protože nemají, co by složili k oltáři kromě svých modliteb. Nezarmucuj svého anděla strážného. Pros o mnoho, ale ne jen pro sebe, pro všechny.“

Pamatuj, že oběť, která se Pánu nejvíce líbí, je celopal, kdy obětuješ Pánu sebe samu, aby tě Pán mohl proměnit skrze zásluhy. Co můžeš obětovat sama za sebe?

Nícotu a hřích. Otcí se líbí ty oběti, které jsou spojeny se zásluhami Ježíše Krista.“

Po skončení preface, věřící zpívali "Svatý, svatý..." vše za celebrantem zmizelo a po jeho levé straně se objevilo tisíce andělů. Byli oblečeni do tunik.

Všichni pokleklí s rukama sepnutýma k modlitbě, klaněli se, vzdávali Pánu čest. Bylo slyšet krásnou hudbu, jakoby mnoho sborů zpívalo: "Svatý, svatý, svatý..."

V okamžiku proměňování se stal zázrak nad zázraky. Za arcibiskupem se objevil veliký zástup. Byli oděni jako andělé. Jejich tváře zářily radostí.

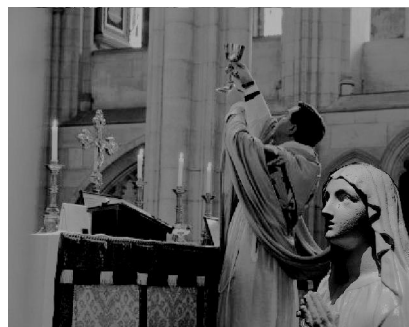
Mohlo by se zdát, že to byli lidé různého věku, ale tvář měli všichni šťastné. Všichni pokleklí.

„...To jsou všichni svatí a blahoslavení. Jsou mezi nimi duše tvých příbuzných, kteří se už těší z vidění Boha.“

Potom jsem uviděla Matku Boží, jak klečí napravo, krok za celebrantem. Dívala se se sepnutýma rukama s úctou na celebranta. Odtud mi tiše řekla:

„Vidíš, že jsem celou dobu tady. Lidé mě hledají na místech, kde jsem se zjevila. To je dobré pro milosti, které tam obdrží. Ale během žádného zjevení, na žádném jiném místě nejsem víc přítomná, než při svaté mši. Zde mě vždy najdeš – u paty oltáře, kde se slaví Eucharistie. U paty svatostánku setrvávám s anděly, protože vždy setrvávám u Ježíše.“

Pomysli, že jsou lidé, kteří jsou v tomto okamžiku roztržiti a baví se. S lítostí musím říct, že jsou lidé, kteří stojí se složenýma rukama, jako by Pán byl někdo, kdo je jim rovný. Řekni všem lidem, že člověk nikdy není víc člověkem, než když padá před Bohem na kolena.“

Marie dodala:

„Udivuje tě, že vidíš Marii za arcibiskupem? Tak je to správně. Se vši láskou, jakou mi můj Syn dal, nikdy mi nedal důstojnost kněze – dar kněžství zpřítomňovat denně eucharistický zázrak. Proto mám hlubokou úctu ke kněžím a k zázraku, jaký Bůh uskutečňuje jejich službou. Proto musím klečat zde, za nimi.“

Před oltářem se objevily stíny lidí v šedých barvách s pozdvihnutýma rukama. Marie řekla:

„To jsou blahoslavené duše z očištění, které čekají na vaše modlitby, aby se naplnilo jejich očištění. Nepřestávejte se za ně modlit. Oni se modlí za vás, ale nemohou se modlit za sebe. Modlete se, aby mohli být s Bohem a těšit se věčně v jeho přítomnosti.“

Celebrant vyslovil slova proměňování. Náhle se naplnil nadpřirozeným světlem, které nabíralo zvláštní sílu. Když pozvedl Hostii, měl na rukou znaky, které zářily světlem. Byl to Ježíš! Hostie začala růst a stala se tváří Ježíše, který se díval na svůj lid. Chtěla jsem sklonit hlavu, ale Maria mi řekla:

„Nedívej se dolů. Zahleď se na něj a opakuj slova z Fatimy: Pane, věřím, klaním se Ti. Doufám v Tebe a miluji Tě. Prosím Tě o odpuštění pro ty, kteří nevěří a neklanějí se Ti, nedoufají v Tebe a nemilují Tě. Řekni mu, jak moc ho miluješ a klaněj se Králi králů.“

Zdálo se mi, jako bych byla jedinou osobou, na kterou se Ježíš dívá z Hostie, ale pochopila jsem, že se s takovou bezmeznou láskou dívá na každou osobu.

Když celebrant vyslovil slova proměňování vína, spatřila jsem Ježíše ukřižovaného. Mohla jsem nahlížet na jeho tvář, zraněná ramena a rozdrásané tělo. Na pravé straně hrudi měl ránu, ze které vytékala krev a něco jako voda, ale bylo to něco zářící. Vypadalo to jako paprsky světla, které směřovaly k věřícím. Matka Boží mi řekla:

„Toto je zázrak zázraků: Pan není spoután ani časem, ani prostorem. V okamžiku proměňování je celé společenství církve u paty kříže na Kalvárii v Jeruzalémě ve chvíli ukřižování.“

Když jsme se měli modlit „Otče náš“, promluvil ke mně Ježíš poprvé:
„Počkej, chci, aby ses modlila z nejhlubšího nitra z jakého vůbec můžeš volat. Připomeň si osoby, které tě v životě nejvíce zranily a způsobily ti největší křivdu, abys je mohla obejmout a říct jim:

„Ve jménu Ježíše Krista vám odpouštím a přeji vám klid. Ve jménu Ježíše Krista prosím, abyste mi odpustili a přijali klid. Pokud si ta osoba zaslouží klid, obdrží ho.“

Nadešel okamžik přijímání.

Pán mi řekl:

„Počkej chvíli. Chci, abys něco viděla.“

Vnitřní impulz obrátil moji pozornost k jedné osobě, která se před svatou mší zpovídala. Když kněz položil Hostii na její jazyk, tuto osobu zachvátilo světlo, které postupně zaplavilo celou její postavu. Pán řekl:

„Hle jak se raduji když objímám duši, která přichází s čistým srdcem, aby mě přijala.“

Ježíšův hlas byl hlasem šťastné osoby. Když jsem šla přijmout svaté přijímání, řekl mi:

„Při poslední večeři jsem se stal vězněm lásky, když jsem ustanovil Eucharistii. Chtěl jsem zůstat s vámi až do konce světa, protože moje láska nemohla snést, abyste byli sirotky, vy, které miluji víc než vlastní život.“

Když jsem se vrátila na místo, Pán mi řekl: „Poslouchej!“

Za chvíli jsem slyšela modlitbu ženy přede mnou, která právě přijala svaté Přijímání. Ježíš mi řekl smutným hlasem:

„Slyšela jsi její modlitbu? Ani jednou neřekla, že mě miluje. Ani jednou mi nepoděkovala za dar, který jsem jí dal, abych ji přitáhl k sobě. Ani jednou neřekla „Děkuji Ti, Pane“. Byly to jen samé litanie proseb.

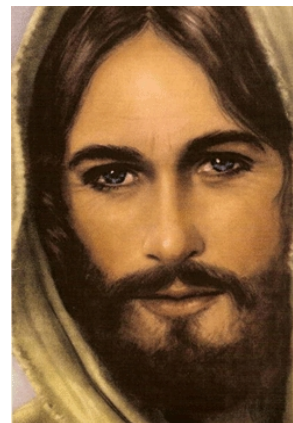
A tak to dělají skoro všichni, kteří mě přijímají. Z lásky jsem umřel a vstal z mrtvých. Z lásky čekám na každého z vás, z lásky s vámi zůstávám.

Ale vy si neuvědomujete, že potřebuji vaši lásku. V této chvíli, pro duši tak vznešenou chvíli, jsem žebrákem lásky.“

Když měl celebrant udělit požehnání, Matka Boží mi řekla:

„Dej si pozor, děláš jakési divné znamení, místo znamení kříže. Pamatuj, že toto požehnání může být tvým posledním, které dostáváš z kněžských rukou.

Ty posvěcené ruce udělují požehnání ve jméně Nejsvětější Trojice. Dělej proto znamení kříže s úctou, jako by to mělo být poslední ve tvém životě.“

Ježíš mě prosil, abych s ním po svaté mši několik minut zůstala.

„Nevycházej rychle, když svatá mše zkončí. Zůstaň na chvíli v mé společnosti. Raduj se z ní a dopřej mi, abych se mohl radovat z tvé společnosti.“

Zeptala jsem se: „Ježíši, jak dlouho zůstáváš s námi po svatém Přijímání?“

Odpověděl mi:

„Tak dlouho, dokud ty chceš zůstat se mnou, pokud se budeš ke mně přimlouvát celý den, budeš se na mě obracet při plnění svých povinností, budu ti naslouchat. Já jsem s tebou stále, jen ty ode mě odcházíš.“

Po svatém přijímání bych chtěl sdílet tvůj rodinný život, alespoň v neděli. Raduji se, když mi povídáš o svém životě, když mi dovolíš, abych se ho zúčastnil jako člen tvé rodiny nebo jako nejbližší přítel.

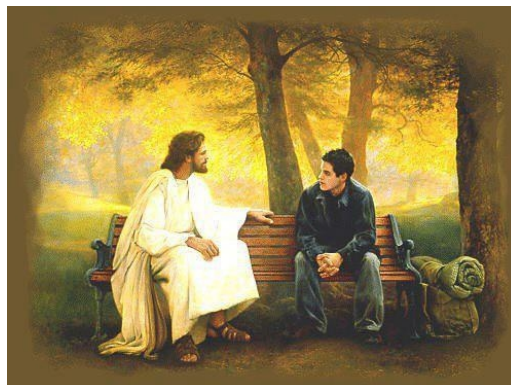
Kolik milostí člověk ztrácí, když mi nedopřává místo ve svém životě a ve své rodině.“

Ježíš mi řekl: „Měli byste v činnostech převyšovat anděly a archanděly, protože oni nemají to potěšení přijímat mě jako pokrm v Eucharistii. Oni mají jen kapky milosti a vy máte celý oceán.“

Jindy mi Ježíš řekl s bolestí, že jsou lidé, kteří Ho přijímají ze zvyku. Tato rutina způsobuje, že někteří jsou celkem lhostejní a vlažní, že nemají Ježíšovi co říci.

Jsou lidé, kteří Ho přijímají každý den, ale bez ovoce. Modlí se několik hodin denně, ale v jejich životě se neuskutečňuje žádná přeměna.

Přijímejme Eucharistii s tužbou po ovoci obrácení, růstu v činnostech a ve skutcích milosrdenství.

